

بررسی مزیت نسبی بخش کشاورزی از بعد اشتغال و مقایسه آن با سایر بخشهای اقتصادی

احمد صادقی

کارشناس ارشد رشته اقتصادی کشاورزی و رئیس اداره امور پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه
تربیت مدرس

شناسایی قابلیت اشتغال زایی ساختار بخش های اقتصادی بویژه بخش کشاورزی در سطح ملی و منطقه ای اهمیت بسزایی دارد و این بخشها در تولید ناخالص ملی، رشد و توسعه ملی و اشتغال در سطح استان های کشور نقش عمده ای را ایفاء می کند.

اهداف این مطالعه شناسایی مزیت نسبی بخشهای مختلف اقتصادی در زمینه اشتغال زایی می باشد و یافته های این تحقیق می تواند برای سیاستگذاری و برنامه ریزی در سطح منطقه ای و ملی مفید واقع گردد. برای محاسبه مزیت نسبی بخش کشاورزی در بعد اشتغال از نسبت (ضریب) مکانی استفاده گردید. این ضریب عبارت از: "نسبت سهم کل اشتغال هر بخش در منطقه به سهم اشتغال آن بخش در کشور" است.

نتایج ضریب مکانی محاسبه شده برای سال ۱۳۷۵ نشان می دهد که اکثر استان های کشور در مقطع زمانی فوق از بعد اشتغال در بخش کشاورزی دارای مزیت بوده اند. اما ۸ استان کشور فاقد مزیت می باشند. از هجده استانی که در بخش کشاورزی از بعد اشتغال دارای مزیت بوده اند، استان آذربایجان شرقی و استان مرکزی، هم در بخش کشاورزی و هم در بخش صنعت دارای مزیت می باشند. این مسئله تا حدودی بیانگر ارتباط کشاورزی و صنعت در این دو استان است.